

Грѣсто": TRIMMEL HENRIIC

Грѣсто'с IDEGE, 1998.

TART.: HAGYOMÁNYOS NÉPKÜNNMÉRÉLY KÖTCSÉK

11 lap, 12. fele

FÖLDRAJZI MUTATÓ: KÖTCSÉ

SAK MUTATÓ: XIX

PAPÍRIPARI VÁLLALAT

KISKUNHALASI GYÁRA

HELYTARTÓ'S

ÁTVEZETVE AZ EGYSÉGES LTK. 3775-ös TETELE ALÓL

A K Ö T C S E I K E R B A J T R Ó L

Községünkkel kapcsolatos hagyományos népünnepélyről a régi szokások formáiról, annak ápolásáról kívánok részletes leírást adni.

Az ünnep keletkezésének idejét, az ünnep szokásait annak körülményeit írásos feljegyzések nem igazolják, de az egész község ősi hagyományos ünnepe címén tartja számon november 21 -ét. Ezen dátum jelentőségét még az is emelte, hogy a mezőgazdasági munkák erre az időre rendszerint befejeződtek.

Ez az ünnepély eredetében egyházi vonatkozású, de annak külső megnyilatkozásaiban a hagyomány szerint történő megünneplésben a hagyományok ápolásába az egyházi vezetőség tudtával, de annak irányítása nélkül történt.

Az ünnepély mindenkori gondja, annak megrendezése teljesen a mindenkori ifjúságé volt.

1798. november 21. az evangélikus gyülekezet templomának felszentelésének napja. Tehát ezt az évfordulót a gyülekezet a rendszeres ünnepek sorába iktatta:

A népnyelvén ezt a napot " Kirbejt " nak nevezték.

Tudnunk kell, hogy ez a szó német eredetű és a " Kirchwei" szóból ered. Ugy szintén a " Platz" szó a magyarban a teret jelenti, ez a szó is igen használt szó volt Kötcsén.

Mindezeket azért kívántam részletezni, hogy ez az ünnepi elnevezés nem azonos a " Bucusu " elnevezéssel.

Hogy mi tartotta fenn a hosszú időn keresztül úgyszólván évszázadokon át ezt a szép szokást, minden egyházi beavatkozás nélkül. Az ifjúság körében kialakult egy rendszer, azt formákba öntve és mint hagyományt, mint örökséget adta tovább a mindenkori ifjúság egymásnak illetve a következő generációnak.

Az ünnepély mindenkori lebonyolítása egy 12 tagból álló ügynevezett " elsőlegények " csoportja volt, élükön a két " elsőlegény" Ez a csoport ragaszkodott ahhoz a régi szabályhoz, hogy az első legények csak evangélikus vallásuak lehetnek.

Ez az ügynevezett sorrend úgy alakult ki, hogy az elemi iskolából kimaradt fiúk az első legények kezeiben átadott egy meghatározott összeget / pl : 3 liter bor ára / Az így befolyt összegből feljegyzést vezettek , s ebből az összeírásból a fiúk közül talán senki sem maradt ki, mert erre még a szülők is ügyeltek? - " mondvam, hátha még a mi fiunk is lehet első legény"

A befizetéseket egy összejövétel, egy bankett fejezett be, ahol a 12 első legények csoportja együtt volt. Felolvasták a befizetések sorrendjét, mert ez adta a névszerinti sort a fiuknak, ha majdan a nagyok sorába lépnek.

Ezen alkalommal az ifjuság tudomására hozták, hogy nyilvános mulatságokon részt vehetnek és, hogy ezt a szép ősi szokást becsüljék meg, ápolják és majdan adják tovább.

Ezt az ünnepi alkalmat " B e i v á s n a k " nevezték.

E z a s z o k á s 1 9 6 3 - i g f e n n á l l o t t .

A Z Ü N N E P S O R R E N D J E

November 20-án este, tehát az ünnep előestéjén a kijelölt vendéglő előtti téren a fuvószenekear tudomására hozta az ifjuságnak az ünnep kezdetét. Ugy a legények mint a leányok felsorakoztak és a zene kíséretével testületileg felvonultak abhoz a házhoz ahol az előző évben az akkori elsőlegények a " Szimbólum " képpen egy díszes üvegben bort ástak el egy olyan fedett és zárható helyiségben, amelynek földes padozata volt.

A helyiség közepén a mennyezetet tartó mestergerendába egy szöveget ütöttek, s ehhez a szöghöz irányítva egy ekecsoroszlyát érintettek és ahova az esett ott ásni kezdtek. Ezen művelet után a két elsőlegény az üveggel a kezükben egy rövid verset mondván a jelenlevők tudomására hozzák, hogy az ünnepély kezdetét vette.

B e r f e l á s á s k o r I. l e g é n y v e r s e :

Legény pajtásaim adjunk hálát Istennek,
Hogy e napot megérvünk engedte.
Hogy ezen a napon össze gyülekeztünk,
Melyet ősapáink hagytak emlékül minekünk.
Ezzel kezdték ők is ünneplésüket,
Melyet tettek Templomunk tiszteletére.
Egymást szeretve mi is össze sereglettünk,
Hogy az ő példájukat hiven kövessük.

A menet visszavonult a kiindulási helyre és a multság kezdetét vette. Ez a multság nem nyúlt bele a késő éjszakába, tehát rövid volt. / este 9 óráig /

Másnap, tehát 21-én a délelőtti Istentiszteletre az ifjuság testületileg felvonult.

Délután pontosan 2 órára az ifjuság kivétel nélkül megjelent a kijelölt mulatóhelyen. A zenekar a szókásoknak megfelelően egyetlen táncszámot játszott. Ez a tánc a legnagyobb rend és udvariasság mellett ment végbe. A megfigyelő láthatta, hogy eza táncba hívás nem azonos a szürke multság alkalmával történő tánc - ba hívás esetével, ez valami miatt más, tehát igen ünnepies.

Aki a régi szokásokat ismerte az tudta, hogy ez azért más, mert az a fiatalember, aki amelyik leányt most táncba hívta az elkötelezte magát, hogy a nagy nyilvánosság előtt délután, tehát a "Platz" -on is táncba fogja hívni.

A tánc befejeztével az ifjuság férfi tagjai, élükön a két elsőlegény, s őket követve a tizenkettő idősebb és ő utánuk sorba a fiatalabbak / számszerint 1913 -ban 60 legény / utánuk a leányok kettes sorban / számszerint legalább ugyanannyian./

Indulás előtt az elsőlegény vers formájában meghívja a jelenlévőket és az ifjuságot a nyilvános ünnepélyre, amint mondták a "Platz" ra.

I n d u l á s e l ő t t a z I . l e g é n y v e r s e :

Szeretve, tisztelve szülők és barátok
S kik közénk gyűltetek
Legyen az öröm és ünnepben egyformán részetek.
Lássék meg Isten jósága,
Benne bizókat mindenkor megáldja.
És ne lankadjon el a mi hitünk
Akkor jó és áldott lesz ünnepünk.

A két elsőlegény üveggel a kezükben és a bagyományoknak megfelelően a fiúk kivétel nélkül rozmaringos kalappal a fejükön, s a leányok rozmaringos csokorral a kezükben sorban állva zene kíséretével érkeznek az ünnepélyre, ahol már igen népes közönség fogadja őket.

A felsorakozott menet a nagyközönség soraiban utat tör magának és a zene hangja mellett a menet egy kört ír le, amelyben még a leányok is részt vesznek. A menet férfi tagjai még egy kört irnak le, s ekkor már a leányok a menetből lemaradnak és akör élén helyezkednek el.

A második kör befejeztével a két első legénnyel az élan a menet a lelkeszlakással szemben megáll. / a zene elhallgat /

Az elsőlegény levett kalappal a gyülekezettel és a templommal kapcsolatos történeteket kezd mondani vers formájában:

I . l e g é n y

Öröme fel! Öröm e nap emlékéért,
Apáinkról ránk hagyott drága örökségért.
Szálljon a zehe, dobogjon a sziv,
Legyen élénk e kis sereg kicsinytől a nagyig.
Gyermek, ifjú, agg és férfi legyen ma vig.
Bánatodat feledd el, vagy mit is mondanék,
Hisz sirva vigad a magyar, könnyek közt szól és beszél.
Örömteljes ünnepet ülünk ma,
Melynek bölcsőjét harcok hosszú sora ringatja.
De végre diadal lön, dicső örömteli,
Mond el pajtás melyek az elmúlt kétésfél század emlékei.

A zene megszólal és az ifjúság újra zárt menetben egy kört ír le.

II. l e g é n y

Alig forgott el kétésfél század az idők tengelyén,
Midőn itt álltak meg őseink új hazát keresvén.
Mert Ők üldöztettek a legdrágább kincsükért,
Vallásuk szent tüzét fojtá el a türelmetlen vér.
Mig végre itt megbuzodtak félénken mint a nyúl,
Itt a világtól elrejtve bitük tüze kigyul.
Mig másutt ádáz harcok dultak
Ők itt a hegyek közt védve voltak.
Mig végre a vakbuzgó türelmetlenség
Országszerte elnyugván.
Király szólt és kiadván a türelmi parancsot,
Mire el kellett hagyni a rut testvéri harcot.
Lerázta békóját a lélek az igazság
Vallásban is meg lett végre a szabadság.
És te utód! Hallj és örülj e szép templomnak,
Melyet emlékül a te Ősapáid hagytak.
Rég porladoznak már Ők, de él a nevük
Virul közöttünk örökké emlékük.
Az elődök akkor irtak ezerhét százkilencvenhetet,
Mikor az év tavaszán ünnep szenteltetett.
Mert akkor lett letéve a Templom alapköve,
Azután a munka serény kezek közt gyorsan ment előre.
Két év sem telt el máris közölvé lett
Amit Isten segítségével kezdtek el is végeztetett.
Ezerhét százkilencvennyolc november huszonegyedik napján,
Ugy történt és lett ahogy Ők kívánták.
Most volt öröm a szivekben, mely egekig ~~érk~~ hatott,
Hü imában hála nyilvánult.
Sőt több apáink meghagyták emlékül,
Hogy legyen e nap dicső szent ünnepünk.
És boldog vigság közt adjunk hálát annak,
Ki által a küzdelmek közt megáldotta.
Hálát azért, hogy szabadon járhatunk az Isten szent házába,
Hallhatjuk a szent igéjét már nincs ki háborgatja.
Azóta szállhat énekbe szívünknek érzése,
Áldassék a jó Isten örökké érette.
Ez tehát alapja a mai ünnepünknek;
És te utókor! Hálátlan is lennél!
Ha e nap dicső szent ünnepét
Meg nem ünnepelnéd.

Az ifjúság egy kört ír le zenekiséréttel.

I. l e g é n y

Hálátlanok! Hálátlanok mi soha nem leszünk,
Apáinkról ránk maradt emléket örökké tiszteljük.
Hálánk mindenek előtt szálljon az egekre fel
Hála minden jók adójának a szív vigaszra lel.
Isten volt ki apáink szavát meghallá,
Ő volt ki a mennyből műüket megáldá.
Másodsorban Apáinknak szóljon a hála dal
Kik küzdvel erősen álltak sok áldozatokkal.
És áldozatuk édes volt, mert bitükért tevék,
Mely drágább minden kincsnél, mely nyújt örök babért.

Hála kedves dicső szép tettükért.
Szerelmetek ne szünjön meg bevitteni itta vért,
De hálát rebegjen ajkunk azon szóloknak is,
Kik buzditva fedve megmondják mi a hamis.
Kik lelket öntenek belénk, mint őseinknél,
Mely serkent, buzdit és vészben sohasem fél.
Hallgasd buzgon lelki Atyád szavát
Mert küzdelmek között erőt az Ige ad.
Nebéz a pálya melyen a véghez eljuthatsz,
De el ne csüggedj soha, mert mindig győz az Igaz,
De mily hálátlanok is lennénk ha ilyen férfiakat,
Említeni el felejténék.
Kiket hűen szeretünk és tisztelve becsülünk,
Szűök és ember barátok, kivált ti gyerekek!
Isten házáat szeretni tőlük tanuljátok meg.
Tanító oltja elsőben szivünkben az Igét,
Az orgonával a templomba bevitti fel a vért.
Imádságra, buzgóságra Isten vágya szerint.
Nem volna hát illő ha mi is fejenkint,
Hálát nem adnánk Isten jóságáért.
Hogy szabadon járhatunk Istennek házába,
Melyet véstől oltalmaz Atyánknak jósága.
Hogy orgonánk lágy hangja mellett,
Éneket zenghetünk
Lélekben és igazságban Istent tisztelhetünk.
Hálátlanok mi soha nem leszünk!
Esküszünk ifjak! Mig élünk ünnepelünk!

A két elsőlegény borosüveggel és pohárral a kezükben, az egyház vezetőségét és a vendégeket kínálja. Az elsőlegény a felásott borral, s a másodiklegény pedig idei borral kínál.

Ez alatt az idő alatt a zenekar táncszámot játszik, amelyre a többi fiu a leányokkal táncol.

Az első legények befejezték a kínálgatást.

A zene elhallgat.

A zenekar táncszámot játszik újra.

Ebből a táncból már akét első legény sem marad ki. Ezt a táncot főleg a táncba hívás eseteit, mindig nagy érdeklődés és kíváncsiság előzte meg.

A régi szokás szerint az a legény amelyik leányt táncba hívott a felvonulást megelőző táncba, azzal elkötelezte magát, hogy a nagyközönség előtt is, tehát a "Platz" -on is azt a leányt kéri fel táncra. Szinte úgy tekintették ezen megnyilatkozást, mint a leendő házasság előjelét.

Az ifjuság férfi tagjai gyors és határozott mozdulataira jellemző az a jelenet, hogy milyen pillanatok alatt rátalált ki-ki a táncos partnerére, és vitte táncba. A leányos anyák és nagymamák közt megindult a csendes sugdólozás és találgatás, hogy melyik legény, melyik leányt kérte fel táncra.

Két három tánc után az ifjuság felsorakozott és zenekisérettel elvonult, ezzel megkezdődött a mulatság, amely két nap és két éjjel tartott. A szokásoknak megfelelően az ifjuság vezetői elhelyeznek ünnepélyesen egy üveg bort, amelyet majdan egy év múlva, ünnepélyes keretek között felásnak.

Ezen "szimbólikus" ünnepi aktussal a mulatság véget ért.

A HAGYOMÁNYOS KERBÁJTOS KALAP HISTÓRIÁJA:

Községünkben az 1900 - as évek előtti időkben volt egy népszokás, amelyről elődeink sokat beszéltek.

A kerbájtos ünnepek alkalmasak voltak arra is, hogy az ifjúság a párválasztási szándékot kinyilatkoztassa.

Az ünnepély alkalmával használt rozmaringos kalap arra is jó volt, hogy az a leány, amelyik az ünnepek alatt közelebbi ismeretségbe került valamelyik legénnyel, az ünnepek elmúltával a "Szive választotta" legény kalapját elkérte. És a régi szokások szerint a kalapot karácsony szentestélyét megelőző este személyesen vehette át a rozmaringal és több színű keskeny szalaggal feldiszitve. Ezen eset kis családi ünnepnek számított.

A legény az így feldiszitett kalapot a karácsonyi ünnepek alatt és a farsang idején használta.

Ezen senki meg nem botránkozott, és aki ilyen kalapot hordott irigylésre méltó, boldog legény volt.

De el kell mondani a kalappal kapcsolatos ellenkező esetet is. Ha a legény a jelzett időben elment a leányos házhoz az általa már korábban átadott kalap átvétele végett, és ha a kalap, feldiszités nélkül a lakószobán kívül pitvar vagy folyosó falán levő fogason vagy szögön volt elhelyezve, ez egy igen rossz jelnek számított. Ebben az esetben a legény a lakószobába már be sem nyitott, a fekete kalapot amely feldiszités nélkül maradt, magához vette, ez azt jelentette, hogy a jegyességből nem lesz semmi, tehát "kosarat" kapott.

" Fellebezés nem volt."

Film forgatás 1935. november 21.

Hagyományos ünnepünkről a Magyar Film Iroda riportere 1935. november 21-én filmet forgatott. A verőfényes időben a felvétel jól sikerült.

A filmet a lejátszása előtt, egy férfihang előzte meg: "Vallásos népünnepély a somogyi dombok tövében Kötcsén".....bemondással.

Az első kép, Kötcsé látképe a büki hegyről fotografálva. A második kép a templom homlokzati része, majd a délelőtti istentiszteletről távozó hivek tarka menete látszik hosszú sorokban.

Délután az ifjuság felvonulása, a legények rozmaringos kalappal a fejükön, aleányok rozmaringos csokorral a kezükben zene kísérettel érkeztek az ünnepély színpélyére.

A két elsőlegény, név szerint Lohr András és Gébel János felásták azt az üveg bort amelyet "szimbólikusan" egy esztendővel előbb elástak. A felásott borból a két elsőlegény az ünnepi közönség két legidősebb tagját kínálta, név szerint Stark Henriket és Schumann Ádámot. / mindketten jóval a nyolcvan felett /

Kedves jelenet volt, amikor az öregek és az ifjúság képviselői kezét fogtak és üritették poharukat. Találó volt a film láttán az a mondás : " mult és jelen találkozásá "

A film utolsó jelenete , a szokásos verselések, az ifjúság körmenete és tánca.

A film annak idején a hiradóban vetítésre került a fővárosi mozik és nagyobb városok moziüzemeiben, s később Kötcsén is.

Azok a Kötcséről származó személyek, akik a tájat és szokásokat ismerték levélben közölték a film láttán véleményüket és örömeiket.

Befejezésül

A hagyományos ünnepünk részletes leírása befejezésénél kívánom elmondani.

Az ünnepélllyel kapcsolatos összeállítást, úgy mint az események szemlélője és élénk figyelője, és az ősöktől hallott elbeszélésekből állítottam össze.

A hetvenhat esztendő az a kor részemre, amelybe a gyermekkori évek is beleférnek, amikor az ember a gyermekkorból egészen kilép, talán ez az idő, ez a korszak marad meg emlékezetemben legjobban.

Nekem személy szerint az 1913. november 21-e az a nap, amely emlékezetemben mély nyomokat hagyott.

Talán azért is mert szüleim örömeire én is a sokat emlegetett ünnepi felvonuló ifjuság tagjaként vehettem részt. Emlékezetemben ma is látom azokat a 24, 26, esztendőös bajuszos első legényeket és az utánuk felsorakozott érett ifjuságot.

A legények sora számszerint hatvan, a leányok is legalább ugyanannyian, kortársaim, akik első esetben vonultak fel, az ifjuság hosszú sorát a menetet, mi zártuk be.

A község viszonylatában nagy érdeklődő és ünnepi közönség várta az ifjuságot a "Platz" - nak nevezett téren.

En mindent olyan nagyon szépnek láttam, mint gyermek.

Sajnos, de ez volt az utolsó ifjusági felvonulás, amely után még a szép és jó emlékek maradtak, az ifjuság sora ekkor még nem szenvedett csorbát.

Senki sem gondolta, hogy a következő esztendőben ez az ifjuság, ilyen szép számmal többé nem fog felvonulni.

1914. nyarán a már sokat emlegetett veszedelem a háboru bekövetkezett és az ifjuság színe-javát behívták katonai szolgálatra.

Ebben az esztendőben a szokásos ünnep alkalmával az ifjuság számszerint nagyon megfogyott, s az ünneplő közönség hangulata is nagyon megváltozott, a háboru rányomta bélyegét az ünnepélyre is.

Ez az esztendő mint egy határárkó az ifjuság életében. Az ünneplő és felvonuló ifjuság évről évre csökken, de a legnagyobb visszaesés a mostani utolsó 15 esztendőben volt.

Hogy a hagyományos ünnepet tovább fenntartani, azt tovább vinni lehessen az egyház vezetősége hozott egy olyan értelmű határozatot, hogy a hagyományos ünnepet a november 21-bez a mindenkor közelebbi vasárnap tartja meg. Ez az intézkedés lehetővé a továbbtanuló ifjuságnak is, hogy az ünnepen megtudjanak jelenni.

Ma amikor ezeket a sorokat írom, tehát 1977. november 21-én, a szokásos hagyományos ünnepély kisebb változtatással és kisebb felvonuló ifjusági gárdával, de a hagyományokhoz hű ifjuság az idén is megtartotta. Első legények: Tefner Béla és Tefner Tibor.

A jövőt illetően a jelek nem valami biztatóak, mert az ifjuság nagyon megfogyatkozott. Ez a jelenség nem csak itt az ünnepélyen mérhető fel, hanem az egész község életében feltűnően mutatkozik.

Az ifjuság tanulmányai elvégzése után, legtöbb esetben nem tér vissza lakóként falujába.

10
Kötcséről 1848-ban Kiss Lajos százados vezetésével a község egy menzetőr századot állított ki, amelyről Kossuth Lajos is megemlékezik egy Bem-hez írt levélben.

J e g y z ö k ö n y v i   k i v o n a t

A kötcsei evangélikus gyülekezet 1896. május 10-én tartott közgyűléséről.

A közgyűlés határozatilag kimondja: Magyarország ezeréves fennállásának bensőséges ünnepén a nagy nap emlékének méltó megőrzése céljából, a haza iránti hálás szeretetének és törhetetlen hűségének e helyen is lelkes kifejezését adja és annak megőrzését határozza.

És kimondja határozatilag, hogy ezután úgy a templomi istentiszteletek, mint az iskolai tanítás csak magyar nyelven fog tartatni.

A fenti jegyzőkönyv szerkeztését Benhardt Henrik gyülekezeti jegyző, kántortanító végezte.

Benhardt Henrikről el kell mondani: 47 esztendeig tanított Kötcsén. Sokszor 130 - 150 gyermeket egy iskolában, s nagy része van abban, hogy a község izig-végig magyar tudott lenni.

A függetlenség eszméinek igazi hódolója. A 48-as függetlenségi párt helyi szervezetének elnöke.

1903-ban indítványára mozgalom indult egy hat méter hosszú se-lyemzászló beszerzésére.

Szabadság, Egyenlőség, Testvériség. felirattal

A zászlóánya Benhardt Henrikné lett.

Közel fél évszázad elég volt ahhoz, hogy a község magyarrá váljon.

Ez, Benhardt Henrik érdeme.

Trimmel Henrik
8627. Kötcsse, Fő u. 14.

Somogy megyei Múzeumok Igazgatósága
7400 K a p o s v á r, Rippl. - Rónai tér 1.

A Múzeum Igazgatósága megbízásából folyó év április hó 25-én látogatást tett nálam Jáger Márta muzeumi tisztviselő. Gyűjteményem tanulmányozása után kérte tőlem, hogy a gyűjteményből két leírás szövegével vegyek részt a megyei és az országos versenyen.

Az egyik: Kultúregyesületünk története.

A második: A községünkel kapcsolatos hagyományos ősi népszokások és elbeszélések.

Igyekeztem mindegyik leíráshoz a lehetőségekhez képest fényképekkel is szolgálni.

Személyi adatok:

Trimmel Henrik
Szül: Kötcsse, 1901. szept. 23.
Fogl: Termelőszövetkezeti nyugdíjas
Lakc: Kötcsse, Fő u. 14. Tel: 46-036

Tisztelettel:

Trimmel Henrik
.....
Trimmel Henrik

1.

HAGYOMÁNYOS ÜNNEPÜNK KÖZÖNSÉGE

1905. november 21.

FÉNYKÉP MÁSOLAT:

AZ EREDETI AZ EVANGÉLIKUS GYÜLEKEZET

MEGŐRZÉSÉBEN VAN 35 x 25 - ös NAGYÍTÁSBAN;

A felvétel

A felvétel 1905 nov 21. in készült 73 é.

25.

RÉSZLETKÉPEK:

AZ IFJUSÁGOT VÁRÓ KÖZÖNSÉG

SORAIBÓL.

1975. november 21.

4. old.

Somogy Megyei Múzeum
NA-1277
Néprajzi osztály

AZ IFJUSÁG MEGÉRKEZIK, ÉS A ZENE HANGJA

MELLETT UTAT TÖR MAGÁNAK.

Somogy Megyei Múzeum
NA - 1727
Ménfai arany

4.

A KÉT ELSŐLEGÉNY A GYŰLEKEZET
TÖRTÉNETÉNEK EGYES RÉSZLETEIT
VERS FORMÁBAN MONDJÁK EL.

KÉP A KÖZÖNSÉG SORAIBÓL AZ ELSŐ
LEGÉNYEK VERSMONDÁSA IDEJÉN.

4-5-6. old.

5.

Somogy Megyei Múzeum
NA-1777
Ménafalva

ELSŐLEGÉNY AZ ELŐZŐ ÉVBEN "SZIMBÓLUM"
KÉPPEN ELÁSOTT BORBÓL, MAJD A

MÁSODIK LEGÉNY AZ IDEI BORBÓL KINÁLGATJA
A KÖZÖNSÉG RÉSZTVEVŐIT.

6. old.

Somogy Megyei Múzeum
NA-1227
Néprajzi adattár

6.

HAGYOMÁNYOS ÜNNEPÜNKÖN LÁTÓGATÁSÁVAL
TISZTELTE MEG DR KÁLDY ZOLTÁN PÜSPÖK
A GYÜLEKEZETET. 1973. november 21-én.

RÉSZT VETT AZ IFJUSÁG ÁLTAL RENDEZETT
DÉLUTÁNI ÜNNEPÉLYEN, MELYRŐL NAGY EL-
ISMERÉSSSEL BESZÉLT.

JÓ VOLT HALLANI MONDOTTAMAZ IFJUSÁG
KÉT TAGJA ÁLTAL VERS FORMÁJÁBAN EL-
MONDOTT GYÜLEKEZETI TÖRTÉNETET.

KÉREM AZ IFJUSÁGOT, HOGY NE LEGYEN EZ
AZ UTÓLSÓ ILYEN SZÉP FELVONULÁS.
LEGYENEK HÜEK AZ ŐSÖK HITÉHEZ ÉS
HAGYOMÁNYAIKHOZ.

FEJEZTE BE BESZÉDÉT AZ EGYHÁZKERÜLET
PÜSPÖKE.

Somogy Megyei Múzeum
NA-1227
Néprajzi adattár

7

AZ ÜNNEPÉLY UTOLSÓ JELENETE,
AZ IFJUSÁG TÁNCA, UTÁNA FELSORAKOZIK ÉS
ZENEKISÉRETTTEL ELVONUL.

6.old.